

Nr 498

Av herr Bengtson m. fl., angående rätten till avdrag vid beskattningen för traktamenten m. m.

(Lika lydande med motion nr 651 i Andra kammaren)

Beskattningsbestämmelsernas utformning och tillämpning föranleder ofta tolkningssvårigheter. Det torde råda enighet om att de måste tillämpas lika för alla skattebetalare. För att underlätta taxeringsnämndernas arbete finnes i många fall, utöver skattelagarna, normerande bestämmelser utfärdade av riksskattenämnden. Trots alla försök att åstadkomma lika behandling i beskattningsavseende förekommer det dock på vissa områden en ständig debatt om vad som verkligen bör gälla. Detta gäller i synnerhet avdragsidan, där tolkningen av bestämmelserna synes olika i de skilda taxeringsdistrikten och där över huvud taget svårigheter ofta uppstår vid avgörandet av olika fall.

Det torde vara uteslutet att utfärda så detaljerade bestämmelser, att inga tolkningssvårigheter uppstår. Men för vissa områden, där ständiga debatter pågår och tveksamhet ofta råder om tillämpningen, vore det högeligen önskvärt att fasta, för hela riket lika tillämpningsföreskrifter utfärdades.

Det är i synnerhet inom tre områden som oklarhet råder om vilka avdrag som är tillåtna, nämligen i fråga om traktamenten, flyttningskostnader och bilkostnader till och från arbetsplatsen. Beträffande traktamenten har riksdagen tidigare uttalat, att de, därest de icke överstiger beloppen i statens resereglemente, skall vara fria från beskattning. Trots att denna självklara regel borde gälla, finns det dock taxeringsnämnder som beräknar, att, då vederbörande lever på traktamenten, kostnader för mat inte utgår i hemmet och att därför inte hela traktamentsbeloppet bör vara skattefritt. Med hänsyn till att det inte kan vara dyrare för den ene än för den andre att leva på annan plats, bör givetvis bestämmelserna vara lika för alla. Traktamenten som icke överstiger de i statens resereglemente föreskrivna bör inte beskattas vare sig helt eller delvis.

I fråga om flyttningskostnader torde stor oklarhet råda om vad som bör beskattas. Om någon erhåller flyttningsbidrag av arbetsgivare, arbetsförmedling e. d., torde han ofta bli beskattad för bidraget. Om en tjänsteman måste flytta på grund av anvisad anställning på annan plats erhåller han i regel avdrag för flyttningskostnader. Samma bör givetvis gälla för privat- eller kommunalanställda. Givetvis bör samma bestämmelser gälla för alla kategorier av anställda.

För bilkostnader till och från arbetet finns en schablon beträffande avdragsrätten, som emellertid inte är bindande för taxeringsmyndigheterna.

Det är naturligtvis viktigt, att vissa möjligheter finns till anpassning efter omständigheterna i det enskilda fallet. Större enhetlighet torde dock böra eftersträvas. Särskilt skall uppmärksammas, att de som är anställda i statlig tjänst torde ges avdrag för bilkostnader i enlighet med tillämpningen av det statliga resereglementet, varvid avdragen i de flesta fall torde bli väsentligt högre än för arbetstagare i enskild och kommunal tjänst. Detta kan naturligtvis inte vara ett tillfredsställande förhållande.

Med anledning av vad sålunda anförts får vi hemställa,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte begära utredning och förslag beträffande så långt möjligt enhetliga bestämmelser i beskattningshänseende i fråga om traktementen, flyttningskostnader och bilkostnader till och från arbetsplatsen.

Stockholm den 26 januari 1966

Torsten Bengtson

Elvy Olsson

Ivan Svanström

Nr 499

Av herr Bengtson m. fl., om *ändrade bestämmelser för statens lånefond för alkoholfria restauranger.*

(Lika lydande med motion nr 611 i Andra kammaren)

Stockholm den 26 januari 1966

Erik F. Petersson

Karl-Erik Eriksson

Torsten Bengtson

Rikard Svensson

Nr 500

Av herr Bengtson m. fl., om *en allmän skattereform.*

(Lika lydande med motion nr 619 i Andra kammaren)

Stockholm den 26 januari 1966

Torsten Bengtson

Torsten Andersson

Herbert Hermansson

Nils Theodor Larsson

Ivar Johansson

Sven E. Sundin